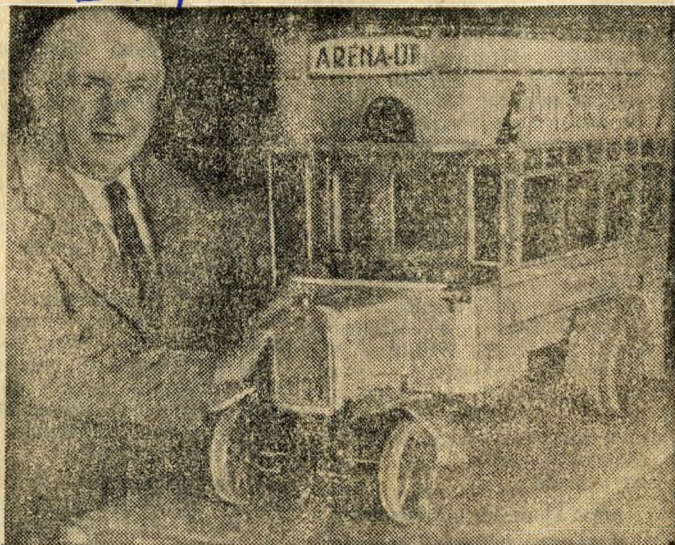

A busznak mindenütt legyen fordulója...

Amikor az emeletesnek mindenki köszönt + A legidősebb sofőr és az első budapesti kocsi

244

Öt megálló a Nemzetitől, meg egy könnyű séta, s már itt van a húszas évek Pestje. Orgonás Mihály ekkor ült a volán mellé, hogy megkezdje három és fél évtizedes hűséges szolgálatát.

Óránként 25 kilométer

— Abban az időben a busznak még mindenki köszönt — mondja most, és kinyitja a Közlekedési Múzeum vitrinjét, amelyből előgurul a legidősebb pesti buszsofőr hajdani emeletes kocsijának gondos kézzel épített modellje.

— Marta típusú, vonalszáma 1-es volt, útvonala pedig: Aréna út—Andrássy út—Fürdő utca—Vörösmarty tér—Váci utca—Kossuth Lajos utca—Kigyó tér...

Szeretettel simít végig a motorházon.

— Ez az én első buszom 1929-ből... Hol volt még akkor annyi jármű az utcán, és ilyen rohanás!... Tizenöt-húsz kilométeres sebességgel hajthattunk, s ha netán huszonöt kilométerrel szárguldott valaki, a sebességellenőrző papírkorongot — mert akkor ilyen is volt — kilyukasztotta egy szög, és este a garázsban fizethettük a büntetést...

Továbbt szerelmek esavart lépcsős, emeletes színtere! A pesti boldogság rázósmeghiitt guruló tanyája! Te tejét a csillagdíszes égbolt adta, amely alatt az ábrándokra és csókokra végig a mai Népköztársaság útján

jobbról és balról plátánok simogató lombjai vigyáztak.

Együtt

a „zabmotorosokkal“

Két forduló között egy Liget-széli vadászházban csérelték az akkumulátort. Ha este végeztek, innen indultak a garázsba, az Erzsébet királyné útra, ahol akkortájt még az omnibusz-íovakkal éjszakáztak egy fedél alatt a buszok. S már csak azért sem tekinthette rangon alulának a négylábúakkal való társbérletet a buszosok növekvő társadalma, mert a hegyi járatok minden vonalán még a megbízható „zabmotoros“ omnibuszok közlekedtek, az emeletes Marta-kocsik ilyen szolgálatra nem vállalkozhattak.

— Később, természetesen, gyarapodott a kocsiparkunk, újabb típusú buszokat kapott a főváros, új vonalakat nyitottak. A második világháború azonban tönkretett mindent.

Elfújta Orgonás Mihály új

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző: (K. gy. j.)	Cím: A busznak mindenütt legyen fordulója		
Forrás: Ért. Hivelojo	1964. október 28.		
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
Tárgy	385.870		
Hely	11.1964		
Idő			
Személy			
Helyszám			
Oszdtályozás			

autóbuszát is. De ő az elsők között ült ismét a volán mellé, szinte maga állította helyre azt a kocsit, amellyel kihajtott a műhelyből a pesti utcára.

— Azóta hihetetlen tempójú a fejlődés. Csak azt sajnálom, hogy éppen most kellett elbúcsúznom...

Az örök bérlet

Egy örök bérlettel a zsebemben ment nyugdíjba — de nem talál nyugalmat. Hajnalban kel, mintha minden nap várná még a garázs. Aztán felszáll valamelyik hajnali buszra — utasként, végállomástól végállomásig... Vagy elmegy vizitálni a 29-es Alkotmány brigádhoz, amelynek utoljára tagja volt, s amely ma is minden héten megküldi neki a buszosok újságját.

A kilométerleltár vajon mit mutat?

— *Próbálgattam kiszámolni, de nem megy. Csak azt tudom, hogy néhány kört leírtam én is a Föld derekára...*

Sokszor negyvenezer kilométer lehet mögötte, s mindet Pesten futotta. Végigutazta az életét, de a Bükköt még sose látta. Míg nem a minap, szabadságos gépkocsivezetőt helyettesíteni behívták valahová, s útja egy Warszawán a Bükkbe vitt. Ősz festette, rozsdás avaron kanyarodott egy turistaház elé, ahol már állt egy autóbusz. Vezetője a volánnal és a terepviszonyokkal birkózott. Ami Orgonás Mihálynak elég volt ahhoz, hogy a gyönyörű táj felejthetetlen emléke mellett ezt a szigorú megjegyzést hozza haza a Bükk tetejéről:

— *A buszra a hegyekben is gondolni kell, kérem... A busznak mindenütt legyen fordulója!...*

(k. gy. j.)